

BEKÜLDÖTT KÖNYVEK

KÜLÜGYI SZEMLE. (XX. évfolyam) 1943. január. Impozán kötetben most hagyta el a sajtót a Magyar Külügyi Társaság kiadásában és dr. Baross Drucker György felelős szerkesztésében megjelenő Külügyi Szemle januári száma. Ezzel a kötettel a Külügyi Szemle XX. évfolyamába lépett s ez a kötet is, miként az eddigi évfolyamok valamennyi számai, a magyar közönség szélesebb köreinek szakszerű külpolitikai tájékoztatását van hivatva előmozdítani. Ennek a célnak érdekében két iránymutatója volt a Külügyi Szemle szerkesztőségének a múltban és ehhez a két iránymutatóhoz kíván a jövőben is szigorúan ragaszkodni: a múlt napi eseményeken felülemelkedő, kizárólag az örök magyar érdekekre tekintő, tárgyilagosság és a lelkiismeretesen keresztülvitt megbízhatóság.

A januári szám első helyen dr. Ullein-Reviczky Antal rk. követ és meghatalmazott miniszter, sajtófőnök, „Magyar-török történelmi kapcsolatok” című előadását hozza, amelyet legutóbb a Balkán-bizottságban tartott. „Magyarország dunai sorsa angol beállításban” címen dr. Gál István irt mélyen-szántó tanulmányt arról a könyvről, amelyet a Dunavölgye problémáiról a magyar kérdés alapos ismerője, C. A. Macartney angol publicista legutóbb publikált. „Szovjetoncsország és a balti államok 1920—1940” címen dr. Eötvényi Olivér, a Külügyi Társaság ügyvezető társelnöke értekezik, míg napjaink legidősebb kérdéseiről: a spanyol külpolitikáról Neller Mátyás és Francia Északafrikáról dr. Váli Ferenc egyetemi m. tanár irtak cikkeket. Az amerikai kérdés kiváló szakértője dr. Kertész István törvényszéki bíró „Brazília hadbálépése és a latin-amerikai államok” címen irt nagyszabású tanulmányt. Ugyancsak időszeri kérdéseket tárgyalnak dr. Balás Gábor „A románság útja a Balkántól Transznisznáig” és dr. Polzovics Iván egyetemi m. tanár „Légi semlegesség” című tanulmányai.

A Külügyi Szemle rovatai ez alkalommal is rendkívül gazdagok és érdekesek. Az időszeri külpolitikai eseményekről dr. Pongrácz Kálmán számol be, míg a nemzetközi együttműködés a kisebbségi élet, a világgazdaság stb. körébe vágó eseményeket külön rovatok ismertetik. A Nemzetközi Okmánytár című szemle a legutolsó hetek több drámai eseményére vonatkozó, a magyar sajtóban eddig nem pub-

likált dokumentumokat közöl teljes szöveggel. Az Irodalmi Szemle könyvbírálatokat hoz dr. Kürthy Sándor, dr. Weber Tibor és mások tollából. Végül a Magyar Külügyi Társaság és a Balkán Bizottság sokrétű működéséről közöl gazdag beszámolót a januári szám. A kéthavonként, vasok környékén megjelenő Külügyi szemle évi előfizetési díja 20.— P. Mutatványszámot készséggel küld a kiadóhivatal: Budapest, V. Országháza.

A RÉGI SZERETŐ. Komáromi János regénye. (Révai kiadás. 189. old.)

„A régi szerető” Komáromi Jánosnak talán a legnagyobb könyvsikere volt és valóban jó gondolat volt újra kiadása. Komáromi azok közé az írók közé tartozik, akik kifogyhatatlan bőszéggel, szinte eposzi áradással tudnak mesélni és — ami a legfontosabb — el is tudják hitetni, amit mesélnek. Komáromit nem foglalkoztatják ugynevezett „nagy” kérdések, egész élet- és emberábrázolása valahogy fölötté áll mindannak, amit messzire nyúló lélek-elemzésnek mondunk — ez a regénye is „igénytelen” történet az első világháborúval, az akkori felvidéki „kisurak” életével kapcsolatban — és mégis alakjai csodálatosan életszerűek és természeteseek. De nem csak igazak, hanem szeretettel rajzoltak is, anélkül, hogy ez a szeretet megcsökkentené elhíhetőségüket. Talán nincs magyar író, aki annyi megérett humorral és melegen résztvevő szívvel nézné az emberek hol hetvenkedő, hol bukdacsoló csetlését, botlását, mint Komáromi. Komáromi nem haragszik senkire, nem akarja mindenáron átformálni és megváltani az embereket, de a jó pájtás együttérzésével és egy tiszta, felhőtlen lélek megítélésével kíséri őket útjukon. Lehet, hogy „naív”, — de úgy látszik, naív embernek kell annak lennie, aki „mesélni” akar az embereknek és — szeretni akarja őket. (V. I.)

KÖDORSZÁGBAN. H. Szombathy Ilona regénye. (Budapest, 1942. Centrum.)

Az író nő még nem találta meg igazi hangját — ez az érzésünk támad először versei olvastára. „Kevért” lírával állunk szemben: finom hangulatú, tiszta, dallamos versek erősen keverednek olyanokkal, melyekben az író nő valami elszántan zord és „férfias” hangot üt meg és ködös szimbólumokba erőlteti világnézeti, mondanivalóját.